

Sparikassin misbrúktur

Eftir herferðina móti mær á forsiðuni á Sosialinum sjálvan trettandadagin, tí at eg havi loyvt mær at spyrja um tryggleikan hjá peningi, sum eg eri settur í nevnd at ansa eftir, kenni eg meg noyddan at koma við hesi viðmerking, skrivar Niels Pauli Danielsen, sóknarprestur og løgtingsmaður

Avaraðir

Tá ið Fossbankin var farin í gjaldssteðg, har bæði fólk og stovnar mistu væl av peningi, spurdi eg meg fyri hjá stiftsstjórnini um kirkjur, sum áttu meira standandi á bók enn tær 250.000, sum endurgoldnar verða, tá ið peningastovnur fer í gjaldsteðg.

Úr bispagarðinum kom greitt svar, at peningurin eigur at vera so væl tryggjaður sum gjørligt, t.d. við at verða býttur millum fleiri peninga-stovnar.

Hesi ráð gav eg so við-ari til formannin í kirkjuráðnum.

Ótryggleiki

Um tvey tíðina náttina til nýggjársaftan varð eg ringdur upp um tíðindi, sum skuldu ganga í Havn um sparikassan, at hann møguliga læt ikki upp aftur eftir ársskið. Fólk kendu seg ótrygg og tóku pengar út.

Sjónarmið

Eg helt hetta vera ótrúlig tíðindi, sum ikki vóru eftirfarandi.

Men eingin visti, tí at førði politikkurin elvdi ikki til annað enn órógv í pengaheiminum.

Dagin eftir helt eg tað vera best at ringja til teir báðar formenninar, sum høvdu meira enn 250.000 á bók, og minna teir á ráðini frá stiftsstjórnini.

Eg ringdi til Haralds-sundar, har vit í nógv ár hava savnað pening saman til at byggja eina kirkju. Pengarnir stóðu allir í Norðoya Sparikassa. Best var at gera nakað við tryggleikan og binda um heilan fingur. Sparikassin hevði givið okkum tær ráð at seta peningin á fleiri konti í ymiskum nøvnum sum kirkja í einum føri og

kirkjugarður í einum øðrum. Men kirkjugarðurin hoyrir undir kommununa.

So fekk hon teir pengarnar. Eg skeytt upp at seta nakað í Føroya Sparikassa, sum kundi greiðast gjøgnum sparikassan her norður, men annars gjørdur tæy, sum tæy høvdu hug. Eg vildi bara treyðugt missa nakað av teimum pengunum, tí at byggin er livil og tað hevur verið leingi at savna pengarnar.

Síðan royndi eg at fáa fatur á formanninum í kirkjuráðnum í Klaksvík, sum bløðini vita at siga frá eitur o.u. 1 mió. til parkeringsþóki v.m. Eg hitti ikki formannin, fyrr enn hann sjálvur ringdi í døgurðatímanum. Tá var ov seint at flyta nakað, men formaðurin segði

mær, at hann longu hevði sagt pengarnar upp, sum stóðu á 12 mánaða uppsøgn í Norðoya Sparikassa. Nú siggi eg, hann í bløðnum sigur nakað annað og tegir um uppsøgnina.

Løgin kundaviðferð

Tá ið vit nýggjársaftan komu úr kirkju, segði ein limur í umsjónarráðnum hjá Norðoya Sparikassa mær frá søgunum, ið gingu, og nevndi hann flyting úr sparikassanum, sum eg skuldi vera atvoldin til. Tað kundi so bara vera flyting hjá kirkjuni í Haraldssundi, segði eg og greiddi honum frá øllum.

Síðan komu fleiri uppringingar, m.a. frá Randi á Sosialinum, sum kundi endurgeva lim í umsjón-

arráðnum hjá Norðoya Sparikassa. Hetta fekk meg at undrast á manngongdina hjá sparikassanum. Har skuldi verið nakað, sum eitur tagnarskylda.

Og tá ið eg las Sosialin trettandadagin og sá, hvat ið formaðurin í umsjónarráðnum segði, kom eg at ivast um, hvat ið menninir ætla við sparikassanum. Er hetta viðferðin, kundin fær, ið vil tryggja sær pengarnar og býta teir sundur. Mær vitandi eru eisini onnur, ið hava vent sær til Norðoya Sparikassa og kenna seg ótrygg. Kunnu tæy eisini rokna við, at Anfinn Kallsberg hongur tæy út í bløðnum.

Harmiligt er tað, um hetta skal vera hátturin, Norðoya Sparikassi ar-

beiðir uppá.

Stuðli sparikassanum

Eg havi stuðlað og vil eisini í framtíðini stuðla Norðoya Sparikassa, sum ikki minst nú við Kósini hevur gjørt nógv gott fyri Klaksvík og Norðoyggjar.

Men eg haldi ikki, at umsjónarráðið ella nakar annar skal brúka sparikassan til flokspolitiskan ágang sum í Sosialinum ella til átrúnaðarligt álöp á kirkju og bisp sum Norðlýsið friggjadagin.

Niels Pauli Danielsen,
sóknarprestur

Lesarabrøv

Inntøkutrygd útróðrarmanna

Útróðrarmenn hava nú biðað nóg leingi og eitur landsstýrið beinanvegin at fáa arbeiðið frá hondini.

Hvat figgjær- og búskaparsteðuni í landinum viðvíkur, má havast í huga, at tað serliga eru útróðrarmenn, sum hava verið fyrri bakkasti. Vóna veður, lítil og eingin fiskiskapur og vantandi inntøkutrygd hevur rakt hesar og familjur teirra sera meint.

Nógv verið tosað

Fyri ári síðan heitti undirritaði á landsstýrið at gera broytingar í lógini um arbeiðsloysisskip-

anina, soleiðis, at henda eisini kom at galda útróðrarmenn, sum júl – eins og onnur – goldu inn í skipanina, men fingur als onki burturúr – uttan so var, at teir luku heilt órimuligar treytir.

Nógv hevur verið tosað um hesi og onnur viðurskipti, men enn hevur so útróðrarmaðurin ikki merkt nakran bata!

Skiðir politiskir myndugleikin ikki stöðuna?

Ófatanligt er so lítið forstáðis frá politiskari síðu skal vera fyrri stöðu útróðrarmanna.

Hugsar sær til, at í eitt heilt ár hevur landsstýrið (samgong-

an) bara tosað um hesi viðurskipti, samstundis sum stöða útróðrarmanna bara er vorðin verri og verri!

Hetta kann bert botna í at politiskir myndugleikin als onga føling hevur við, hvussu vanligi borgarin og í hesum føri fiski- og útróðrarmaðurin hevur tað!

Mundi politiskir myndugleikin havt arbeitt soleiðis, um tað vóru lógarviðurskiptini hjá politikarum sjálvum tað galt??? Eg spyrji bara!

Løgtingið samtykt

inntøkutrygd í sambandi við figgjarlógina

1994 samtykti tingið soljóðandi uppskot frá undirritaða: „Álagt verður landsstýrinum beinanvegin at taka neyðug stig til, at útróðrarmennum verður veitt inntøkutrygd.“

Nú er bert eftir at vóna, og skal hetta eisini vera ein áheitan á landsstýrið, um at taka nevndu løgtingssamtykt til eftirtektar og sum skjótast at fáa hetta arbeiðið frá hondini!

Eiði, 6. januar 1994
Tordur J. Niclasen
løgtingsmaður

2 SLAKTINEYT

bílga til sølu.

Tlf. 61188

Skóthúsið KAMBUR á Kambsdali

Húsinu eru væl útgjerd og vælegnað til legur og skeið við upp til 60 luttakarum.

Skúlar, barnagarðar, feløg og onnur, sum vilja leiga húsinu, kunnu venda sær til skrivstovuna, tlf. 11075.

KFUM-SKÓTARNIR
Í FØROYUM

Tlf. 11075 - Høydalsvegur 6
Postbox 1080 - 110 Tórshavn